*(Konventioner undertegnet mellem medlemsstater)*

# AFGØRELSE Nr. 1/2000

## af 31. oktober 2000

## truffet af Artikel 18-Udvalget under Dublin-konventionen, om overgang af ansvaret for behandlingen af asylansøgninger fra familiemedlemmer i medfør af Dublin-konventionens artikel 3, stk. 4, og artikel 9

(2000/677/KMS)

DET UDVALG, der er nedsat ved artikel 18 i konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, undertegnet den 15. juni 1990 i Dublin ([1]) (i det følgende benævnt »Dublin-konventionen«) HAR —

under henvisning til Dublin-konventionens artikel 18, stk. 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaterne bekræfter deres folkeretlige forpligtelser i henhold til artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention til at respektere privatliv og familieliv.

(2) En medlemsstat har i medfør af Dublin-konventionens artikel 3, stk. 4, og artikel 9 ret til at behandle en asylansøgning, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i nævnte konvention. For at sikre en ensartet og effektiv gennemførelse af disse bestemmelser i forbindelse med familiemedlemmer må der fastlægges regler om fortolkningen og anvendelsen af dem.

(3) I denne henseende bestemmes denne afgørelses anvendelsesområde af Dublin-konventionens bestemmelser. Nedenstående bestemmelser omhandler derfor kun overgang af ansvaret for behandlingen af asylansøgningen af familiemæssige hensyn —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

### Familiemedlemmer

1. I denne afgørelse forstås ved »familiemedlemmer« en asylansøgers ægtefælle eller hans ugifte mindreårige barn på under 18 år eller, hvis asylansøgeren selv er et ugift mindreårigt barn på under 18 år, dets fader eller moder.

2. Denne afgørelse finder også anvendelse på et andet af en asylansøgers nære familiemedlemmer end dem, der er nævnt i stk. 1, såfremt de berørte medlemsstater føler sig overbevist om, at enten asylansøgeren eller dette nære familiemedlem helt eller overvejende er afhængig af støtte fra den anden, som rent faktisk har til hensigt at yde denne støtte, og at de pågældende personer levede sammen som en familie, inden de forlod deres oprindelsesland.

3. Med henblik på familiesammenføring eller opretholdelse af et familiefællesskab finder denne afgørelse kun anvendelse på asylansøgere.

*Artikel 2*

### Forudsætninger for familiesammenføring og for opretholdelse af et familiefællesskab

1. Bestemmelsen af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgninger fra familiemedlemmer, sker i princippet efter kriterierne i Dublin-konventionens artikel 4-8.

2. Hvis flere medlemsstater herefter ville være ansvarlige for behandlingen af asylansøgninger fra familiemedlemmer, der befinder sig i forskellige medlemsstater, eller hvis medlemmer af asylansøgerens familie befinder sig i en anden medlemsstat, kan der ske familiesammenføring af humanitære grunde, jf. Dublin-konventionens artikel 9. Vurderingen sker på grundlag af de individuelle aspekter af hvert enkelt tilfælde. Alt efter den enkelte situation tages der f.eks. hensyn til følgende faktorer:

— om familiemedlemmerne i oprindelseslandet på udrejse- eller flugttidspunktet tilhørte samme husstand

— årsagerne til, at ansvaret for behandlingen af familiemedlemmernes asylansøgninger er delt, eller til, at familien er blevet splittet

— hvor langt de enkelte asylsager er nået og udviklingen i sager vedrørende retstilstanden for udlændinge i medlemsstaterne.

Familiesammenføring skal normalt finde sted, når:

— et familiemedlem er et mindreårigt barn på under 18 år, som ville blive efterladt uledsaget i en medlemsstat

([1]) EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1.

— et familiemedlem er afhængigt af hjælp f.eks. på grund af
  — graviditet
  — et nyfødt barn
  — alvorlig sygdom
  — et alvorligt handicap
  — høj alder.

3. Hvis alle familiemedlemmer befinder sig i én medlemsstat, og hvis en eller flere af dem har indgivet en asylansøgning, som en anden medlemsstat eller flere medlemsstater er ansvarlige for at behandle, bør der ved vurderingen i henhold til stk. 2 tages særligt hensyn til det ønskværdige i at opretholde familiefællesskabet.

*Artikel 3*

**Procedure**

1. Er de i artikel 2 omhandlede forudsætninger for familiesammenføring eller opretholdelse af et familiefællesskab opfyldt, træffer de medlemsstater, hvor de berørte personer befinder sig, og de andre ansvarlige medlemsstater i overensstemmelse med Dublin-konventionens artikel 3, stk. 4, og artikel 9 i fællesskab afgørelse om, hvilken stat der skal overtage ansvaret for behandlingen af asylansøgningerne, forudsat at de berørte personer er indforstået med denne fremgangsmåde.

2. Medlemsstaterne bestræber sig på inden for en måned efter indgivelse af en ansøgning om overgang af ansvaret for behandlingen af asylansøgningerne at nå til enighed om, hvilken stat der skal overtage ansvaret for behandlingen af asylansøgningerne.

*Artikel 4*

**Faktorer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig**

De berørte medlemsstater kan alt efter omstændighederne tage hensyn til især følgende faktorer ved afgørelsen af, hvilken stat der i overensstemmelse med artikel 3 skal overtage ansvaret for behandlingen:

— antallet af familiemedlemmer, som en medlemsstat i medfør af Dublin-konventionens artikel 4-8 er ansvarlig for
— opholdsstedet, hvis alle familiemedlemmer befinder sig i samme medlemsstat
— i tilfælde af uledsagede mindreårige det sted, hvor faderen eller moderen befinder sig i en medlemsstat
— antallet af familiemedlemmer, der allerede lovligt befinder sig i en af de berørte medlemsstater
— allerede påbegyndt behandling i de berørte medlemsstater af familiemedlemmernes asylansøgninger
— hvis det fastslås, at asylansøgeren udelukkende påberåber sig de asylgrunde, der gøres gældende i et familiemedlems asylansøgning, ansvaret for behandlingen af dette familiemedlems asylansøgning (hovedasylansøger).

*Artikel 5*

**Samarbejde i tilfælde af delt ansvar for behandlingen af familiemedlemmers asylansøgninger**

Hvis familiemedlemmers asylsager behandles i forskellige medlemsstater, bør de berørte medlemsstater, for så vidt de har kendskab til behandlingen af sådanne asylsager:

— samarbejde gennem tidligst mulig udveksling af oplysninger
— straks underrette hinanden, når de forskellige asylsager er afsluttet, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til de formål, der er anført i artikel 15 i Dublin-konventionen.

*Artikel 6*

**Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. oktober 2000.

*På Udvalgets vegne*

D. VAILLANT

*Formand*